

Likestillings- og
diskrimineringsombudet

Utenriksdepartementet
Pb 8114 Dep
0032 OSLO

Vår ref.:
13/1247- 2- GHE

Deres ref.:

Dato:
15.08.2013

Høring - utredning om valgfri protokoll til FNs barnekonvensjon om en klagemekanisme

Likestillings- og diskrimineringsombudet (LDO) viser til brev 19.06.2013 om høring av utredning om valgfri protokoll til FNs barnekonvensjon om en klagemekanisme.

LDO gir sin støtte til at Norge slutter seg til protokollen. LDO viser til at det ikke er tale om å gi nye rettigheter, men å effektivisere håndhevelsen av de rettighetene som allerede er gjort gjeldende som norsk lov gjennom inkorporering av Barnekonvensjonen i Menneskerettsloven. LDO viser til at gjeldende klagemekanismer, slik som Den europeiske menneskerettsdomstolen (EMD), i svært liten grad brukes av barn, og at det er behov for en barnevennlig klagemekanisme, jf. punkt 11.2 i utredningen.

LDO slutter seg også til det som fremkommer i utredningens punkt 11.2 om at muligheten til å klage til barnekomiteen vil kunne sette et sterkere lys på barns klagemuligheter i Norge – hvilket vi anser som positivt. LDO vil i den sammenheng fremheve de forslag til lovendringer som er fremsatt under punkt 14 på side 71 i høringsdokumentet. Her er det et forslag om at Barneombudet skal gis en tilsvarende kompetanse som Sivilombudsmannen har etter rettshjelploven § 16 nr. 3 til å anbefale søksmål med den virkning at det skal inngis fri sakførsel til barnet. LDO mener dette er et viktig forslag som vil styrke barns rettsstilling vesentlig.

Når det gjelder det spørsmålet departementet særlig etterspør om konsekvenser for handlingsrommet for lokale og regionale myndigheter ved en eventuell tilslutning til tilleggsprotokollen, slutter LDO seg til det som fremheves på side 22 i Frode Elgesems utredning, om at det er grunn til å undersøke realiteten i den anførte risikoen for uakseptabel inngripen i den nasjonale handlefrihet som en individklageordning eventuelt vil føre med seg. Norge er allerede forpliktet av Barnekonvensjonen. Det er derfor vanskelig å se hvordan tiltredelse av tilleggsprotokollen i seg selv vil kunne redusere handlingsrommet. Denne problemstillingen blir kun aktuell dersom Norge ikke tar sikte på å oppfylle de forpliktelser som allerede følger av Barnekonvensjonen. Dette bør derfor ikke tillegges vekt.

Til slutt vil LDO fremheve at en norsk ratifikasjon vil fremme den internasjonale utviklingen av barns rettigheter. Vi slutter oss til sivilsamfunnets synspunkter, som er gjengitt på side 60, om at det vil ha symbolverdi internasjonalt både dersom Norge ratifiserer og dersom Norge velger å ikke ratifisere. Dessuten vil det kunne få reelle konsekvenser for barn som lever i land der deres nasjonale rettssikkerhet er svakere enn i Norge, dersom Norge protokollen ikke trer i kraft på grunn av manglende ratifisering.

Vennlig hilsen

Elisabeth Lier Haugseth
avdelingsleder

Guri Hestflått Gabrielsen
seniorrådgiver